

Marie Antoinette von Lowzow: Vi kan alle være enige om, at loven om sundhedsplejersker har været en lov, vi alle har været meget glade for; den har gjort ganske overordentlig megen gavn og er blevet modtaget med taknemlighed af befolkningen.

Når man nu foreslår, at loven skal forlænges uden revision, er det jo netop begrundet i, at man synes, den har virket godt, som den er, og at man vil afvente de forsøg, der er gjort med tilsyn af børn indtil deres 3. leveår. Det vil sikkert være til stor gavn, at man får dette fortsatte tilsyn, og derfor er det naturligvis nødvendigt at afvente resultaterne af forsøgene, før man kan fremsætte forslag derom. Imidlertid kunne det tænkes, at også et sådant lovforslag kunne fremsættes, før revisionstiden udløber, således at vi allerede tidligere end i 1966-67 kan få udvidet overalt med tilsyn indtil det tredje år. Jeg vil gerne slutte mig til de foregående ærede talere i henstillingen om, at man så vidt muligt får den forhåndenværende ordning fuldt udbygget, således at alle kan få den hjælp, som det har vist sig at sundhedsplejerskeordningen er.

Grethe Philip: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til en videreførelse af den gældende lovgivning. Samtidig vil jeg gerne benytte lejligheden til, ligesom de tidligere ærede ordførere, at udtrykke et varmt ønske om, at alle kvinder landet over kan få mulighed for at få hjælp og støtte af en sundhedsplejerske.

Vi har haft en glædelig nedgang i spædbørnsdødeligheden i de senere år, men vi ønsker ikke blot, at vore børn skal overleve, vi ønsker også, at de skal være sunde og raske, og at vi kan give dem den bedst mulige helbredsmæssige start i livet. Jeg ved, at mange kvinder i de år, vi har haft ordningen med sundhedsplejersker, har været meget taknemlige for den hjælp, der herigennem er givet dem. Dette gælder vel særlig de unge mødre, som efter at have født deres første barn ofte står ret usikre og famlende over for barnets reaktioner og dets behov. Det er jo også sådan, at praktisk talt samtlige de kvinder, der har fået tilbud om besøg af en sundhedsplejerske, har taget imod dette tilbud.

Der er sundhedsplejersker nu i største-

delen af bykommunerne, men ude i landkommunerne står det endnu forholdsvis svagt til, som det allerede er nævnt af det ærede medlem fru Lis Groes. Det ligger sådan, at i øjeblikket har kun godt 10 pct. af landkommunerne en ordning med sundhedsplejersker. Man må håbe, at der snarest bliver gjort en indsats ude i kommunerne, således at alle mødre får mulighed for støtte af en sundhedsplejerske.

Arne Bertelsen: I det store og hele kan jeg slutte mig til de tidligere ærede talere. Mit partis indstilling til dette lovforslag er den samme som til det nys behandlede lovforslag. Det er beklageligt, at revisionen må udskydes, da det jo nok må antages, at en udvidelse af sundhedsplejersketilsynet vil vise sig ønskelig. Det indtryk, vi har af de forsøgsordninger, der har været, må siges at være godt, men resultatet af de etablerede forsøgsordninger foreligger ikke endnu, og en vis udskydelse af lovrevisionen er vel derfor nok nødvendig. Vi regner også med en udvidelse af sundhedsplejerskeordningen — jeg kan bare ikke lide ordet obligatorisk.

I bemærkningerne til lovforslaget skrives, at revisionen af loven udskydes til foretagelse „senest i folketingsåret 1966-67“, men i selve lovforslaget og for resten også i den oprindelige lov står der blot „i folketingsåret 1966-67“. Med den formulering kan lovforslaget blive lidt af en hovedpine. Jeg ville ønske, at denne grænse kunne ned sættes til 1962-63.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Også her kan jeg takke samtlige ordførere for venlig modtagelse og behandling af det fremsatte lovforslag. Det ærede medlem fru Lis Groes var inde på det spørgsmål, om denne ordning burde gøres obligatorisk, idet det ærede medlem nævnte, hvor få kommuner der havde denne ordning. Jeg kan i denne forbindelse nævne de sidste tal — jeg tror, de er nyere end dem, det ærede medlem fru Lis Groes nævnte — nemlig tallene pr. 31. december 1960, der viser, at af samtlige 1 389 kommuner har de 528 denne ordning, og der var på daværende tidspunkt ansat 375 sundhedsplejersker, hvoraf de 161 var, hvis jeg må bruge det udtryk, rene spædbørnssundheds-